

บทที่ 5

สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการทดลอง

การศึกษาอายุการเก็บรักษานำ้พริกหնุ่มที่เย็น ($4\pm1^{\circ}\text{C}$) และตื้นบ่ม ($30\pm1^{\circ}\text{C}$) ได้ผลดังนี้ดังนี้

1. จำนวนจุลินทรีย์เริ่มต้นของนำ้พริกหนุ่มหลังเตรียมเสร็จในแต่ละชุด มีปริมาณจุลินทรีย์แตกต่างกัน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ $4.53\pm0.22 \log \text{CFU/g}$
2. นำ้พริกหนุ่มชุดที่หนึ่ง (มีจำนวนจุลินทรีย์เริ่มต้น เท่ากับ $4.37\pm0.20 \log \text{CFU/g}$) หลังนำไปเก็บรักษาที่เย็น ($4\pm1^{\circ}\text{C}$) สามารถเก็บไว้ได้นาน 64 ชั่วโมง หรือประมาณ 2 วันครึ่ง โดยที่จำนวนจุลินทรีย์ทั้งหมดเพิ่มขึ้นยังไม่เกิน $1\times10^6 \text{ CFU/g}$ แต่การเก็บรักษาที่ตื้นบ่ม ($30\pm1^{\circ}\text{C}$) จำนวนเชื้อจุลินทรีย์ทั้งหมดเกินมาตรฐาน เมื่อเก็บรักษาได้ไม่เกิน 8 ชั่วโมง
3. นำ้พริกหนุ่มที่เตรียมได้ สามารถเติมกรดซิตริกความเข้มข้นร้อยละ 0.3 (v/w) เพื่อปรับค่าความเป็นกรด-ด่างให้ต่ำกว่า 4.5 ซึ่งนำ้พริกหนุ่มปรับกรด ได้รับการยอมรับจากผู้ทดสอบชิม เช่นเดียวกับนำ้พริกหนุ่มที่ยังไม่ได้ทำการปรับกรด
4. นำ้พริกหนุ่มชุดที่สอง (มีจำนวนจุลินทรีย์เริ่มต้น เท่ากับ $4.69\pm0.06 \log \text{CFU/g}$) นำมาเติมกรดซิตริก และเติมโซเดียมเบนโซไซด์ อาจช่วยเพิ่มระยะเวลาการเก็บรักษานำ้พริกหนุ่มได้เล็กน้อย แต่จากการวิเคราะห์ทางสถิติได้ผลดังนี้ นำ้พริกหนุ่มปรับกรด และเติมโซเดียมเบนโซไซด์ 0.500 และ 1,000 มก./กг. สามารถเก็บรักษาในตื้นบ่ม ($4\pm1^{\circ}\text{C}$) ได้นาน 58.67 ± 4.62 69.33 ± 23.09 และ 82.67 ± 23.09 ชั่วโมง ตามลำดับ ส่วนการเก็บในตื้นบ่ม ($30\pm1^{\circ}\text{C}$) สามารถเก็บรักษาได้นาน 2.67 ± 4.62 5.33 ± 4.62 และ 4.44 ± 4.22 ชั่วโมง ตามลำดับ แสดงว่าระยะเวลาการเก็บรักษานำ้พริกหนุ่มปรับกรด จะขึ้นอยู่กับอุณหภูมิที่ใช้ในการเก็บรักษาเท่านั้น ส่วนการเติมโซเดียมเบนโซไซด์ และการใช้อุณหภูมิร่วมกับการเติมโซเดียมเบนโซไซด์ไม่มีผลต่อระยะเวลาการเก็บรักษา

5.2 ข้อเสนอแนะ

1. จากงานวิจัยพบว่านำ้พริกหนุ่มมีจุลินทรีย์เริ่มต้นสูง สาเหตุหลักน่าจะเกิดจากการปนเปื้อนของจุลินทรีย์ระหว่างการผลิต แนวทางหนึ่งที่จะลดการปนเปื้อนของจุลินทรีย์ คือ การควบคุมกระบวนการผลิตให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อให้จุลินทรีย์เริ่มต้นลดลง
2. นอกจากตรวจหาจุลินทรีย์ทั้งหมดในนำ้พริกหนุ่มแล้ว น่าจะตรวจหาจุลินทรีย์ก่อโรคในนำ้พริกหนุ่ม ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญของความปลอดภัยด้านอาหาร

3. อาจมีการใช้เทคนิคการอนอมอาหารแบบต่าง ๆ มาใช้ร่วมกัน (hurdle technology) เช่น การควบคุมอุณหภูมิ การควบคุมค่าความเป็นกรด-ด่าง การใช้สารกันเสีย การเติมเกลือ หรือนำตาล เป็นต้น การควบคุมปัจจัยต่างๆ เป็นการสร้างอุปสรรค (hurdle) ร่วมกันจนทำให้สภาพแวดล้อมในการเจริญและเพิ่มจำนวนของเชื้อจุลินทรีย์ไม่เหมาะสม



ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved